

ΑΙΤΗΣΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

του Ν.Π.Δ.Δ. της Εκκλησίας της Ελλάδος νομίμως εκπροσωπούμενου
ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ

της υπ' αριθμ. 25..2005 απόφασεως ύμων, διά της οποίας επιβάλατε πρόστιμον
εις τον τηλεοπτικόν Σταθμόν EXTRA 3 και τον οργανώσαντα την σχετικήν
έκπομπήν δημοσιογράφον κ. Σπυριδωνα Καρατζαφέρην.

**ΑΙΤΗΣΗ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ
ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ**

Με την προσβαλλόμενη πράξη ύμων έπεβλήθη εις τον τηλεοπτικόν Σταθμόν
EXTRA 3 και τον δημοσιογράφον κ. Σπυριδωνα Καρατζαφέρην πρόστιμον διά πα-
ράβασιν του Ν. 2472/1997 περί Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

1. Έπειδή με την απόφαση αυτή έτιμωρήθη ό έν λόγω τηλεοπτικός Σταθμός και
ό συγκεκριμένος δημοσιογράφος διότι προέβησαν σέ δημοσιοποίησην δεδομένων
προσωπικού χαρακτήρα άναφερομένων εις κληρικούς της Έκκλησίας της Ελλά-
δος κατά παράβασιν του νόμου και με αίτιολογίαν όμως, ή οποία θίγει τελικώς τά
έννομα συμφέροντα της Έκκλησίας της Ελλάδος. Και ειδικότερα έδέχθη ή προ-
σβαλλομένη απόφασις ότι οι κληρικοί της Έκκλησίας της Ελλάδος είναι «δημό-
σια πρόσωπα» και έπομένως σύμφωνα με τό άρθρο 7 παράγρ. 2 περίπτ. ζ' του Ν.
2472/1997 είναι θεμιτή ή έπεξεργασία προσωπικών δεδομένων που τούς άφορούν.

Με την αίτιολογίαν αυτήν έκρίνατε ότι δέν άπαγορεύεται ή έπεξεργασία άρα
και ή μετάδοση, προσωπικών δεδομένων των κληρικών και γι' αυτό έτιμωρήσατε
τόν ως άνω τηλεοπτικόν Σταθμόν και τον συγκεκριμένο δημοσιογράφον, αλλά
τούς έτιμωρήσατε λίαν έπιεικώς, διότι έθεωρήσατε ότι λόγω της έπανειλημμένης
έπεξεργασίας, ή μετάδοση δέν έξυπηρετούσε τό δημοσιογραφικό έπάγγελμα, ενώ
έναν δεχόσαστε ότι ή έπεξεργασία άπαγορεύεται, τό πρόστιμον θα ήτο κατά πολύ
αυστηρότερον διότι θα είχαμε άλλου είδους παράβαση του Νόμου 2472/1997.

Ειδικότερα κατά την παράγρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2472/1997 «*άπαγορεύεται
ή συλλογή και ή έπεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων*». Κατ' έξαιρέ-
σιν όμως έπιτρέπεται ή έπεξεργασία τοιούτων δεδομένων κατά την παράγραφον 2
περίπτ. ζ' του αυτού άρθρου 7 του Ν. 2472/1997 όταν: «*ή έπεξεργασία άφορά δε-
δομένα δημοσίων προσώπων, έφόσον αυτά συνδέονται με την άσκηση δημοσίου
λειτουργήματος ή τή διαχείριση συμφερόντων τρίτων, και πραγματοποιείται άπο-
κλειστικά για την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Η άδεια της άρχής
χορηγείται μόνο έφόσον ή έπεξεργασία είναι άπολύτως άναγκαία για την έξασφάλι-
ση του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος, καθώς
και στο πλαίσιο καλλιτεχνικής έκφρασης και έφόσον δέν παραβιάζεται καθ' οίον-
δήποτε τρόπο τό δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής*».

Κατά την έννοιαν της τελευταίας αυτής διατάξεως ή έπεξεργασία έπιτρέπε-
ται υπό τās έξής δύο προϋποθέσεις ήτοι:

- α) Τά ευαίσθητα δεδομένα νά αναφέρονται εις «δημόσιον πρόσωπον» και
- β) νά συνδέονται με την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος.

Οί Κληρικοί όμως της Αυτόκεφάλου Έκκλησίας της Ελλάδος παντός βαθ-
μού (Διάκονοι - Πρεσβύτεροι - Άρχιερείς), δέν είναι δημόσια πρόσωπα άσκούντα
δημόσιον λειτουργήμα δι' ό και ή νομολογία του Συμβουλίου της Έπικρατείας
δέχεται παγίως ότι οι κληρικοί δέν είναι υπάλληλοι, αλλά θρησκευτικοί λει-
τουργοί. Τό γεγονός ότι οι κληρικοί μισθοδοτούνται από τό Κράτος δέν τούς κα-

θιστὰ δημόσιους λειτουργούς, δοθέντος ὅτι ἡ μισθοδοσία τους ἀποτελεῖ τὸ ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἀπαλλοτριώση μεγάλου τμήματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ καταβληθῇ ἀποζημίωσις (ὑπάρχει καὶ σχετικὴ σύμβασις). Ἐξ ἄλλου τὸ γεγονός ὅτι διὰ νὰ ἀσκήσῃ ὁ Μητροπολίτης τὰ καθήκοντά του ἀπαιτεῖται ἡ ἐκδοσις Προεδρικοῦ Διατάγματος δὲν καθιστὰ τὸν Μητροπολίτην δημόσιον λειτουργόν. Τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα εἶναι ἕνα κατάλοιπον τῆς παλαιᾶς προνομιακῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἑλλαδικὸν χώρον, τὴν ὁποίαν ὄφειλε νὰ προστατεῦῃ ὁ Βασιλεὺς κ.λπ.¹ Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν ἰσχύουν πλέον καὶ ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀπλῶς ἡ Ἐκκλησία τῆς «ἐπικρατοῦσης θρησκείας», δηλαδή τῆς θρησκείας τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ **συντριπτικὴ πλειονότητα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Τίποτε ἄλλο.**

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐκκλησία καὶ αἱ Μητροπόλεις ναὶ μὲν χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου (ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977) ὡς Ν.Π.Δ.Δ., πλὴν ὅμως δέχεται παγίως ἡ θεωρία (βλ. Ἐπαμ. Σπηλιωτόπουλον¹, Πρ. Δαγτόγλου², Μιχ. Βροντάκη³) τὰ νομικὰ αὐτὰ πρόσωπα δὲν ἀσκοῦν κρατικὴν διοίκησην, ἀλλὰ ἔχουν τὴν ρίζαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐκτός τοῦ Κράτους περιοχὴν καὶ οὐδόλως ἐνσωματώνονται εἰς τὸ Κράτος. Εἰς τὸ θέμα αὐτὸ σύμφωνη εἶναι καὶ ἡ πάγια νομολογία τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Δικαστηρίου τῆς Γερμανίας, ὅπου οἱ Ἐκκλησίαι χαρακτηρίζονται ἐπίσης Ν.Π.Δ.Δ.

Συμπέρασμα 1^{ον}: Ὁ Μητροπολίτης δὲν εἶναι, ἐκ μόνης τῆς ἰδιότητός του ὅτι εἶναι Μητροπολίτης, «δημόσιον πρόσωπον».

Συμπέρασμα 2^{ον}: Ἐφ' ὅσον ὁ Μητροπολίτης δὲν εἶναι κατὰ τὰ ἐκτεθέντα δημόσιον πρόσωπον δὲν ἀσκεῖ «δημόσιον λειτουργήματα». Ἐπομένως, μὴ συντρεχουσῶν τῶν δύο ὡς ἄνω προϋποθέσεων, τὰς ὁποίας θέτει ἡ παράγρ. 2 περίπτ. ζ' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 2472/1997 δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἐπεξεργασία προσωπικῶν δεδομένων ἀφορῶντων Μητροπολίτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Συνεπῶς ἡ καθ' ἧς ἡ παροῦσα αἴτηση - ἀπόφαση

ὑμῶν, δεχθεῖσα ὅτι οἱ Κληρικοί τῆς Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι δημόσια πρόσωπα καὶ ἄρα εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἡ ἐπεξεργασία εὐαισθητῶν δεδομένων αὐτῶν, ἔσφαλε καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀνακαλέσετε καὶ νὰ κρίνετε ἐξ ὑπαρχῆς τὸ ζήτημα συνεκτιμώντας καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς βαρῦτητα τῆς παρανομίας καὶ νὰ καθορίσετε ἀναλόγως τὸ ὕψος τοῦ προστίμου.

2. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὰ προσωπικὰ δεδομένα τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, τὰ ὁποῖα ἐτυχον ἐπεξεργασίας ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ καὶ τοῦ συγκεκριμένου δημοσιογράφου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὅτι «συνδέονται μὲ τὴν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος», διότι πρόκειται περὶ δεδομένων ἀναφερομένων εἰς αὐστηρῶς προσωπικὴν (ὁμοφυλοφιλικὴν) συμπεριφορὰν παντελῶς ἄσχετον πρὸς τὴν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος.

Συνεπῶς καὶ ἐὰν εἰσέτι γίνεαι δεκτὸν ὅτι ὁ Μητροπολίτης εἶναι δημόσιον πρόσωπον, τοῦθ' ὅπερ ἡμεῖς ἀρνούμεθα, καὶ πάλιν ἡ ἐπεξεργασία (μετάδοσις) τῶν συγκεκριμένων προσωπικῶν δεδομένων εἶναι μὴ νόμιμος, διότι τὰ δεδομένα αὐτὰ δὲν συνδέονται μὲ τὴν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος.

Συμπέρασμα 3^{ον}: Εἶναι καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἄκυρος ἡ προσβαλλομένη καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀνακαλέσετε.

3. Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει διὰ τὴν κατ' ἐξαιρέσειν ἐπεξεργασίαν εὐαισθητῶν προσωπικῶν δεδομένων ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τῆς Ἀρχῆς, σύμφωνα μὲ τὴν προπαρατεθεῖσαν διάταξιν. Τοιαύτη ὁμως ἄδεια δὲν εἶχε χορηγηθῆ καὶ συνεπῶς ἦτο καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου μὴ νόμιμος ἡ συγκεκριμένη ἐπεξεργασία. Ὅφειλετε συνεπῶς νὰ συνεκτιμήσετε καὶ τὴν τοιαύτην παρανομίαν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν συγκεκριμένων δεδομένων, προκειμένου νὰ καθορίσετε τὸ ὕψος τοῦ ἐπιβληθέντος προστίμου. Τοιαύτην ὁμως συνεκτίμησιν δὲν ἐκάματε καὶ ἄρα πρέπει νὰ ἀνακαλέσετε τὴν προσβαλλομένην καὶ νὰ προβῆτε εἰς νέαν ἐκτίμησιν καὶ νέον καθορισμὸν τοῦ προστίμου.

Ἐπειδὴ ὑποβάλλουμε τὴν παροῦσα αἴτησή μας σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Συντάγματος

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

καὶ μὲ τὴν ἐπιφύλαξη παντός δικαιωματός μας

ΕΞΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

τὴν ἀνάκληση τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεώς σας καὶ τὴν ἐκ νέου κρίση τῆς ὑποθέσεως, σύμφωνα πρὸς τὰ ἐκτεθέντα.

Ἀθῆναι 2 Ἰουνίου 2005

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγὸρος

1. Ἐγχειρίδιον Διοικητικοῦ Δικαίου, Ἀθῆναι - Κομοτηνὴ 1981, παρῶν 311 ἔσοι.

2. Γενικὸ Διοικητικὸ Δίκαιο, Ἀθῆναι - Θεσσαλονίκη 1982, σελ. 452 ἔσοι.

3. Ἡ συνταγματικὴ προστασία τῆς ἰδιοκτησίας τῶν δημοσίων νομικῶν προσώπων, εἰς Τιμητικὸν Τόμον Συμβουλίου Ἐπικρατείας, 1982 II, σελ. 406 ἔσοι. καὶ τὴν αὐτόθι πλουσίαν βιβλιογραφίαν.

ΔΗΛΩΣΗ

Σεβ. Μητροπολιτών, Μελών τής Διαρκούς Ίερας Συνόδου
τής 148ης Συνοδικής Περιόδου (2004-2005)

Ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτημάτων πού μᾶς ἀπηύθυναν ὀρισμένοι ἀδελφοί (ἀλλά καί ἐπικριτικῶν σχολίων πού δημοσιεύθηκαν), παρακαλώντας μας νά διευκρινίσουμε ἐγγράφως καί ἐνυπογράφως τή θέση μας ἐν σχέσει μέ κείμενο ὑπό τόν τίτλο «ΑΙΤΗΣΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος...», πού καταχωρίστηκε στό Περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» (τεῦχος 7, Ἰούλιος 2005) μέ τίτλο στό περιθώριο «ΑΙΤΗΣΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ», δηλώνουμε τά κάτωθι :

1. Εἶναι πασιφανές, ὅτι τόσο ἀπό τόν τίτλο ὅσο καί ἀπό τό περιεχόμενό του τό ἐν λόγω κείμενο δέν ἀποτελεῖ κατ' ἀκριβείαν συνοδικό ἐγγράφο. Τό περιεχόμενό του οὔτε ἀναγνώστηκε οὔτε ἐγκρίθηκε οὔτε —πολύ περισσότερο— ὑπογράφηκε ἀπό μᾶς, Συνοδικά Μέλη τῆς τότε Συνοδικῆς Περιόδου (2004-2005).

2. Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ὄχι μόνο δέν υἱοθετοῦμε ἐκφράσεις-ἐπιχειρήματα τοῦ συντάκτη τῆς ἐν λόγω «Αἴτησης», πού ἀναφέρονται στή σχέση ὁμοφυλοφιλικῆς συμπεριφορᾶς μέ τήν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος (κατά μείζονα λόγο μέ τήν ἄσκηση τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος), ἀλλά ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ καί ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ ἀπεριφράστως.

3. Ἐπίσης, ἐκφράζουμε τή λύπη μας διότι τό κείμενο τοῦτο, ἀπό ἔλλειψη προσοχῆς ἰσως, εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητος στό ἐπίσημο περιοδικό τῆς Ἐκκλησίας μας καί δικαιολογημένα προκάλεσε ἀπορία ἢ καί τήν ἀντίδραση ὀρισμένων.

Τά ἀπ' ἀριθμ 390/24.1.07 καί 553/3.2.07
Συνεδ. Ἐκκλ. ἀπομαρτυροῦν τό θῆτα 5 Φεβρουαρίου 2007
Προσωπογράφο τῆς 1 καί 2 Πρωτοεργ. ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ

δυνατότητα διὰ τῆς Δ.Ι.Ε. καί ἑτέρας
ἐξ ἄλλων Πατριστῶν

† Ὁ Εὐάνθης ΠΑΝΤΕΛΕΪΜΩΝ

† Ὁ Ἐλασσώνος ΒΑΣΙΛΕΪΟΣ

† Ὁ Σάμου ΕΥΣΕΒΙΟΣ

† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΪΜ

† Ὁ Φλωρίνης ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

† Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ

† Ὁ Γλυφάδας ΠΑΥΛΟΣ

† Ὁ Θήρας ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

